

II

(Akty przygotowawcze mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

Inicjatywa Królestwa Szwecji dotycząca przyjęcia decyzji ramowej w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do poważnych przestępstw, włącznie z aktami terrorystycznymi

(2004/C 281/04)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Szwecji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z podstawowych celów Unii jest zapewnienie jej obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Cel ten ma zostać osiągnięty poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości dzięki ściślejszej współpracy między organami ścigania w Państwach Członkowskich, przy jednoczesnym poszanowaniu zasad i przepisów związanych z prawami człowieka, podstawowymi wolnościami i państwem prawnym, na których opiera się Unia i które są wspólne dla Państw Członkowskich.
- (3) Wymiana informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw i działalności przestępczej stanowi podstawę współpracy w zakresie egzekwowania prawa w Unii, służąc ogólnemu celowi poprawy bezpieczeństwa jej obywateli.
- (4) Odpowiednio szybki dostęp do dokładnych i aktualnych informacji i danych wywiadowczych jest podstawowym elementem umożliwiającym organom ścigania skuteczne wykrywanie, zapobieganie i ściganie przestępstw i działalności przestępczej, w szczególności na obszarze, gdzie wewnętrzne kontrole graniczne zostały zniesione. Ponieważ działalność terrorystów i innych poważnych przestępców prowadzona jest w sposób tajny, powinna być kontrolowana, a informacje odnoszące się do osób podejrzanych o działalność terrorystyczną powinny podlegać wymianie w szczególności szybki sposób.
- (5) Ważne jest zapewnienie, by możliwość otrzymywania przez organy ścigania z innych Państw Członkowskich informacji i danych wywiadowczych dotyczących poważnych przestępstw i aktów terrorystycznych postrzegana była w ujęciu pozytywnym, a nie w aspekcie różnic odnoszących się do rodzajów przestępstw lub

podziału kompetencji między organami ścigania a organami sądowymi.

- (6) Formalne procedury, struktury administracyjne oraz przeszkody prawne wynikające z przepisów ustawowych Państw Członkowskich w poważny sposób utrudniają obecnie skuteczną i sprawną wymianę informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania; taki stan rzeczy jest niedopuszczalny dla obywateli Unii Europejskiej, którzy apelują o poprawę bezpieczeństwa i zwiększenie skuteczności organów ścigania, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony praw człowieka.
- (7) Należy umożliwić organom ścigania występowanie z wnioskiem o udzielenie informacji i danych wywiadowczych oraz ich uzyskiwanie od innych Państw Członkowskich na różnych etapach ścigania przestępstw, począwszy od fazy gromadzenia danych wywiadowczych o przestępstwach aż po fazę dochodzeniową. Systemy Państw Członkowskich różnią się od siebie pod tym względem, ale niniejsza decyzja ramowa nie zmierza do zmiany tych systemów. Jej celem jest jednakże zapewnienie, w odniesieniu do niektórych rodzajów informacji i danych wywiadowczych, by niektóre informacje mające kluczowe znaczenie dla organów ścigania podlegały szybkiej wymianie na terenie Unii, w sposób nieutrudniający ścigania poważnych przestępstw i aktów terrorystycznych.
- (8) Brak wspólnych ram prawnych dla skutecznej i sprawnej wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania Państw Członkowskich jest mankamentem, któremu należy zaradzić; Rada uważa zatem za konieczne przyjęcie prawnie wiążącego instrumentu w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych.
- (9) Wspólny interes Państw Członkowskich, jakim jest walka z przestępczością o charakterze transgranicznym, musi opierać się na właściwej równowadze między sprawną i skuteczną współpracą w dziedzinie egzekwowania prawa a przyjętymi zasadami i przepisami dotyczącymi ochrony danych, podstawowych wolności, praw człowieka i wolności jednostki; w niniejszym tekście osiągnięto taką równowagę.

- (10) Rada Europejska, w przyjętej przez siebie podczas posiedzenia w dniu 25 marca 2004 r. deklaracji w sprawie zwalczania terroryzmu, poleciła Radzie przeanalizować działania odnoszące się do uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania Państw Członkowskich. Niniejsza decyzja ramowa stanowi realizację tego polecenia.
- (11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja ramowa stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który należy do dziedziny określonej w art. 1 decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾. Procedury określone w tym układzie zostały zastosowane w odniesieniu do niniejszej decyzji ramowej.
- (12) Dane osobowe przetwarzane w kontekście wprowadzania w życie niniejszej decyzji ramowej będą chronione zgodnie z zasadami Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych.
- (13) Niniejsza decyzja ramowa respektuje podstawowe prawa i przestrzega zasad uznanych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej i odzwierciedlonych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

2. Niniejsza decyzja ramowa nie oznacza nałożenia na Państwa Członkowskie jakichkolwiek obowiązków gromadzenia i przechowywania informacji i danych wywiadowczych jedynie w celu udostępnienia ich organom ścigania innego Państwa Członkowskiego.

3. Niniejsza decyzja ramowa nie oznacza nałożenia na Państwa Członkowskie jakichkolwiek obowiązków udostępniania informacji i danych wywiadowczych w celu wykorzystania ich jako środków dowodowych przez organy sądowe ani nie uprawnia do wykorzystywania takich informacji lub danych wywiadowczych w tym celu. Jeżeli Państwo Członkowskie otrzymało informacje lub dane wywiadowcze zgodnie z niniejszą decyzją ramową i ma zamiar wykorzystać je jako środki dowodowe w postępowaniu karnym, musi uzyskać zgodę Państwa Członkowskiego, które udostępniło te informacje lub dane wywiadowcze, przy wykorzystaniu, w razie konieczności, instrumentów współpracy sądowej obowiązujących te Państwa Członkowskie.

4. Niniejsza decyzja ramowa nie oznacza nałożenia jakiegokolwiek obowiązku uzyskiwania informacji lub danych wywiadowczych poprzez zastosowanie środków przymusu w Państwie, do którego skierowany jest wniosek o udostępnienie takich informacji.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej przyjmuje się następujące definicje:

- a) „właściwy organ ścigania”: krajowe służby policji, służby celne lub inny organ upoważniony na mocy prawa krajowego do wykrywania, zapobiegania lub ścigania przestępstw lub działalności przestępczej oraz do wykonywania władzy publicznej i stosowania środków przymusu w kontekście takich działań. Organ sądowy uważany jest za właściwy organ ścigania, jeżeli, zgodnie z prawem krajowym, jako jedyny dysponuje informacjami lub danymi wywiadowczymi lub ma do nich dostęp;
- b) „dochodzenie karne”: ramy prawne, w których właściwe organy ścigania lub sądowe, w tym prokuratorzy, podejmują środki w celu ustalenia i rozpoznania faktów, podejrzanych i okoliczności w odniesieniu do jednego lub większej liczby zidentyfikowanych konkretnych przestępstw;
- c) „operacja wywiadowcza dotycząca przestępstwa”: ramy prawne, istniejące przed etapem dochodzenia karnego nadzorowanym i kontrolowanym przez organy sądowe, w tym prokuratorów, w których właściwy organ ścigania jest upoważniony na mocy prawa krajowego do gromadzenia, przetwarzania i analizowania informacji o przestępstwach lub działalności przestępczej w celu ustalenia czy konkretne przestępstwa zostały lub mogą zostać popełnione;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

1. Celem niniejszej decyzji ramowej jest ustanowienie zasad, według których organy ścigania Państw Członkowskich będą mogły dokonywać skutecznej i sprawnej wymiany istniejących informacji i danych wywiadowczych w celu prowadzenia dochodzeń karnych lub operacji wywiadowczych w sprawie przestępstw, szczególnie w odniesieniu do poważnych przestępstw, w tym aktów terrorystycznych. Nie ma ona wpływu na bardziej korzystne przepisy prawa krajowego, dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień między Państwami Członkowskimi lub między Państwami Członkowskimi a krajami trzecimi oraz pozostaje bez uszczerbku dla instrumentów Unii Europejskiej w sprawie wzajemnej pomocy prawnej oraz wzajemnego uznawania decyzji w sprawach karnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, str. 31.

d) „informacje i dane wywiadowcze”: każdy rodzaj istniejących informacji lub danych; ocenionych, przetworzonych i przeanalizowanych lub nie, które mogą zostać wykorzystane w dochodzeniu karnym lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa w celu wykrycia, zapobieżenia lub ścigania przestępstwa lub działalności przestępczej. Takie informacje lub dane wywiadowcze obejmują:

- i) informacje i dane wywiadowcze przechowywane w rejestrach lub aktach przez właściwe organy ścigania;
- ii) informacje przechowywane przez inne organy w rejestrach lub aktach, do których właściwe organy ścigania mają bezpośredni lub pośredni dostęp;
- iii) informacje, przechowywane przez operatorów telekomunikacji, zarówno zastrzeżone jak i niezastrzeżone, dotyczące abonentów usług telefonicznych, telefonii komórkowej, telexu, faksu, poczty elektronicznej i stron internetowych lub adresów abonentów;
- iv) informacje o przewożonych osobach i towarach przechowywane przez przedsiębiorstwa transportowe;
- v) wszelkie inne informacje, dane wywiadowcze lub dane; ocenione, przetworzone i przeanalizowane lub nie, które zostały uzyskane w ramach dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa lub które można uzyskać bez zastosowania środków przymusu.

Artykuł 3

Przestępstwa

Wymiana informacji i danych wywiadowczych na podstawie niniejszej decyzji ramowej może odbywać się w związku z przestępstwami, które, na mocy prawa Państwa Członkowskiego składającego wniosek, podlegają karze pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania na okres co najmniej 12 miesięcy. Państwa Członkowskie mogą na podstawie porozumień dwustronnych zdecydować o szerszym zakresie obowiązywania procedur stosowanych na podstawie niniejszej decyzji ramowej.

TYTUŁ II

WYMIANA INFORMACJI I DANYCH WYWIADOWCZYCH

Artykuł 4

Udostępnianie informacji i danych wywiadowczych

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że informacje i dane wywiadowcze, którymi właściwe organy ścigania dysponują lub do których mają dostęp bez konieczności stosowania środków przymusu, mogą być udostępniane właściwym organom ścigania z innych Państw Członkowskich zgodnie z niniejszą decyzją ramową.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że warunki stosowane przy udostępnianiu informacji i danych wywiadowczych właściwym organom ścigania z innych Państw Członkowskich nie są bardziej restrykcyjne niż te, które obowiązują na poziomie krajowym w odniesieniu do udostępniania informacji i danych wywiadowczych oraz składania wniosków o ich udostępnienie.

3. Informacje i dane wywiadowcze udostępniane są na wniosek właściwego organu ścigania, działającego w granicach uprawnień powierzonych mu na mocy prawa krajowego, który prowadzi dochodzenie karne lub operację wywiadowczą dotyczącą przestępstwa.

Artykuł 4a

Ograniczenia czasowe dotyczące udostępniania informacji i danych wywiadowczych

1. Informacje i dane wywiadowcze udostępniane są bezzwłocznie, w miarę możliwości w terminie podanym we wniosku. Jeżeli informacje lub dane wywiadowcze nie mogą zostać udostępnione w żądanym terminie, właściwy organ ścigania, do którego został skierowany wniosek o udostępnienie takich informacji lub danych, wskaże termin, w którym może je udostępnić. Termin taki należy wskazać natychmiast.

2. Państwa Członkowskie zapewniają istnienie procedur, które umożliwiają im udzielenie odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych w ciągu najwyżej 12 godzin, jeżeli państwo składające taki wniosek zaznaczy, że prowadzi dochodzenie karne lub operację wywiadowczą w związku z następującymi przestępstwami, zgodnie z ich definicją ustanowioną prawem państwa składającego wniosek:

- przynależność do organizacji przestępczej,
- terroryzm,
- handel ludźmi,
- seksualne wykorzystywanie dzieci i pornografia dziecięca,
- nielegalny handel środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi,
- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,
- korupcja,
- nadużycia finansowe, w tym naruszające interesy finansowe Wspólnot Europejskich
- w rozumieniu Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich,
- pranie wpływów pieniężnych z przestępczości,
- fałszowanie walut, w tym waluty euro,
- przestępczość komputerowa,
- przestępczość przeciwko środowisku, w tym nielegalny handel zagrożonymi gatunkami zwierząt i roślin oraz ich odmianami,
- ułatwianie bezprawnego wjazdu i stałego pobytu,
- zabójstwo, poważne uszkodzenie ciała,
- nielegalny handel organami i tkankami ludzkimi,
- porwanie, bezprawne przetrzymywanie i branie zakładników,
- rasizm i ksenofobia,

- rabunek zorganizowany lub rozbój z bronią w ręku,
- nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,
- oszustwo,
- ściąganie haraczy i wymuszenia,
- podrabianie towarów i piractwo,
- fałszowanie dokumentów urzędowych i handel nimi,
- fałszowanie środków płatniczych,
- nielegalny handel substancjami hormonalnymi i innymi środkami pobudzającymi wzrost,
- nielegalny handel materiałami jądrowymi lub radioaktywnymi,
- handel kradzionymi pojazdami,
- gwałt,
- podpalenie,
- przestępstwa podlegające jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego,
- bezprawne zajęcie samolotu/statku,
- sabotaż,
- postępowanie naruszające przepisy ruchu drogowego, w tym naruszanie przepisów dotyczących okresów prowadzenia pojazdu i odpoczynku oraz przepisów w sprawie niebezpiecznych towarów,
- przemyt towarów,
- naruszanie praw własności intelektualnej,
- groźby lub akty przemocy wobec osób i mienia, w szczególności akty przemocy podczas imprez sportowych lub wydarzeń międzynarodowych, takich jak posiedzenia Rady Europejskiej, stosowanie tortur,

Jeżeli państwo składające wniosek wyrazi chęć uzyskania informacji w krótszym czasie, Państwo, do którego skierowany jest wniosek, dokłada wszelkich starań, by udzielić szybkiej odpowiedzi.

Artykuł 5

Wnioski o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych

1. Wniosek o udostępnienie informacji i danych wywiadowczych może zostać złożony w celu wykrycia, zapobieżenia lub ścigania przestępstwa lub działalności przestępczej obejmującej przestępstwa, o których mowa w art. 3, jeżeli istnieją przesłanki pozwalające przypuszczać, że stosowne informacje i dane wywiadowcze dostępne są w innym Państwie Członkowskim.
2. Właściwy organ ścigania składający wniosek powstrzymuje się od wnioskowania o udostępnienie szerszego zakresu informacji lub danych wywiadowczych i od wyznaczania bliższych terminów niż jest to konieczne do celów, w jakich złożono wniosek.
3. Wnioski o udostępnienie informacji lub danych wywiadowczych zawierają przynajmniej informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji ramowej (w przygotowaniu).

Artykuł 6

Kategorie osób, na temat których informacje lub dane wywiadowcze mogą być wymieniane

1. Wymiana informacji i danych wywiadowczych na podstawie niniejszej decyzji ramowej może odnosić się do osób, które zgodnie z prawem krajowym Państwa Członkowskiego składającego wniosek:
 - a) są podejrzane o popełnienie lub współudział w przestępstwie lub działalności przestępczej obejmującej przestępstwa określone w art. 3; lub
 - b) mogą, według danych wywiadowczych lub innych okoliczności mających znaczenie dowodowe, popełnić lub wziąć udział w przestępstwie lub działalności przestępczej obejmującej przestępstwa określone w art. 3; lub
 - c) nie należą do kategorii a) ani b), ale istnieją rzeczywiste przesłanki pozwalające przypuszczać, że wymiana informacji i danych wywiadowczych, jako niezbędna część dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa, może pomóc w wykryciu, zapobieżeniu lub ściganiu przestępstwa lub działalności przestępczej obejmującej przestępstwa określone w art. 4a.
2. Wymiana informacji i danych wywiadowczych może odbywać się również w celu zidentyfikowania osób należących do kategorii określonych w ust. 1 lit. a)–c).

Artykuł 7

Kanały komunikacyjne

1. Wymiana informacji i danych wywiadowczych na podstawie niniejszej decyzji ramowej może odbywać się poprzez biuro SIRENE lub zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 4 Konwencji w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), lub, w sprawach celnych, za pośrednictwem jednostek centralnych zdefiniowanych w art. 5 ust. 1 Konwencji w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi, lub w jakichkolwiek innych ramach ustanowionych na poziomie dwustronnym lub wielostronnym pomiędzy Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej. Wszelkie tego typu ramy notyfikowane są Sekretariatowi Generalnemu Rady w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej, a następnie notyfikowane innym Państwom Członkowskim. Taka notyfikacja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym.
2. Państwa Członkowskie mogą uzgodnić, w indywidualnych przypadkach lub na ogólnej zasadzie, że możliwe jest wykorzystywanie innych kanałów komunikacyjnych w celu wymiany informacji i danych wywiadowczych na podstawie niniejszej decyzji ramowej, na przykład za pośrednictwem oficerów łącznikowych lub bezpośrednio pomiędzy krajowymi lub lokalnymi organami ścigania.
3. Informacje lub dane wywiadowcze niepodlegające wymianie na mocy art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 4 Konwencji o Europolu przekazywane są również do Europolu, zgodnie z Konwencją o Europolu, w takim zakresie, w jakim wymiana ta odnosi się do przestępstw lub działalności przestępczej objętych mandatem Europolu.

Artykuł 8

Spontaniczna wymiana informacji i danych wywiadowczych

1. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. a)–c), właściwe organy ścigania udostępniają zainteresowanym właściwym organom ścigania z innych Państw Członkowskich informacje i dane wywiadowcze bez otrzymania od nich wniosku, jeżeli istnieją rzeczywiste przesłanki pozwalające przypuszczać, że takie informacje mogą pomóc w wykryciu, zapobieżeniu lub ściganiu przestępstw lub działalności przestępczej obejmującej przestępstwa, o których mowa w art. 4a.

2. Informacje i dane wywiadowcze udostępniane są w takim zakresie, jaki uznany jest za stosowny i niezbędny do pomyślnego wykrycia, zapobieżenia lub ścigania określonego przestępstwa lub działalności przestępczej.

Artykuł 9

Ochrona danych

1. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że ustalone przepisy i normy dotyczące ochrony danych obowiązujące w przypadku korzystania z kanałów komunikacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 1, są stosowane również w ramach procedury wymiany informacji i danych wywiadowczych ustanowionej niniejszą decyzją ramową.

2. Każde Państwo Członkowskie zapewnia, w przypadku korzystania z kanałów komunikacyjnych, o których mowa w art. 7 ust. 2, że w ramach uproszczonej procedury wymiany informacji i danych wywiadowczych ustanowionej niniejszą decyzją ramową stosowane są normy dotyczące ochrony danych odpowiadające normom, o których mowa w ust. 1.

3. Informacje i dane wywiadowcze, w tym dane osobowe, udostępniane na podstawie niniejszej decyzji ramowej mogą być wykorzystywane przez właściwe organy ścigania Państwa Członkowskiego, któremu zostały udostępnione w celu:

- a) prowadzenia postępowań, do których ma zastosowanie niniejsza decyzja ramowa;
- b) prowadzenia innych postępowań związanych z egzekwowaniem prawa bezpośrednio związanych z postępowaniem, o którym mowa w lit. a);
- c) zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego;
- d) do wszelkich innych celów, w tym do celów prowadzenia postępowania prokuratorskiego lub administracyjnego, pod warunkiem uprzedniego uzyskania wyraźnej zgody właściwego organu ścigania, który udostępnił informacje lub dane wywiadowcze.

4. Przy udostępnianiu informacji i danych wywiadowczych zgodnie z niniejszą decyzją ramową, właściwy organ ścigania udostępniający takie informacje i dane może, zgodnie ze swoim prawem krajowym, nałożyć na właściwy organ ścigania otrzymujący informacje i dane warunki dotyczące korzystania z nich. Możliwe jest również ustanowienie warunków dotyczących złożenia sprawozdania z wyników dochodzenia karnego

lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa, w ramach których odbyła się wymiana informacji i danych wywiadowczych. Warunki te są wiążące dla właściwego organu ścigania otrzymującego takie informacje i dane.

Artykuł 10

Poufność

Właściwe organy ścigania uwzględniają w należyty sposób, w każdym przypadku wymiany informacji lub danych wywiadowczych, wymogi związane z tajemnicą śledztwa. W tym celu właściwe organy ścigania, zgodnie z ich prawem krajowym, gwarantują zachowanie poufności wszelkich udostępnianych informacji i danych wywiadowczych określonych jako poufne.

Artykuł 11

Przyczyny odmowy udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych

Właściwy organ ścigania może odmówić udostępnienia informacji lub danych wywiadowczych jedynie w przypadku istnienia rzeczywistych przesłanek pozwalających przypuszczać, że:

- a) udostępnienie takich informacji lub danych wywiadowczych mogłoby zaszkodzić istotnym interesom bezpieczeństwa narodowego Państwa Członkowskiego, do którego skierowany jest wniosek; lub
- b) udostępnienie takich informacji lub danych wywiadowczych mogłoby zagrozić powodzeniu dochodzenia karnego lub operacji wywiadowczej dotyczącej przestępstwa; lub
- c) zakres informacji i danych wywiadowczych, których dotyczy wniosek jest wyraźnie nieproporcjonalny lub nieistotny z punktu widzenia celów, w których wniosek został złożony.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 12

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej w ciągu 2 lat od momentu jej wejścia w życie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady i Komisji tekst przepisów przenoszących do ich prawa krajowego zobowiązania nałożone na nie na podstawie niniejszej decyzji ramowej. Na podstawie tych i innych informacji, Komisja, po upływie 2 lat od daty określonej w ust. 1, przekaże Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej decyzji ramowej. Rada, nie później niż po upływie roku od tej daty, oceni zakres, w jakim Państwa Członkowskie stosują się do przepisów niniejszej decyzji ramowej.

Artykuł 13

Stosunek do innych instrumentów

1. Niniejszym uchyla się art. 39 ust. 1 i 2 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen.
2. Państwa Członkowskie mogą nadal stosować umowy lub porozumienia dwustronne i wielostronne obowiązujące w momencie przyjęcia niniejszej decyzji ramowej w takim zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia umożliwiają poszerzenie zakresu celów niniejszej decyzji ramowej oraz są pomocne w dalszym upraszczaniu procedur wymiany informacji i danych wywiadowczych wchodzących w zakres niniejszej decyzji ramowej.
3. Państwa Członkowskie mogą zawierać umowy lub porozumienia dwustronne lub wielostronne po wejściu w życie niniejszej decyzji ramowej w takim w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia umożliwiają poszerzenie zakresu celów niniejszej decyzji ramowej oraz są pomocne w dalszym upraszczaniu procedur wymiany informacji i danych wywiadowczych wchodzących w zakres niniejszej decyzji ramowej.
4. Umowy i porozumienia, o których mowa w ust. 2 i 3, nie mogą w żadnym wypadku wpływać na stosunki z Państwami Członkowskimi nie będącymi ich stroną.

5. Państwa Członkowskie, w ciągu trzech miesięcy od wejścia w życie niniejszej decyzji ramowej, notyfikują Radzie i Komisji istniejące umowy i porozumienia, o których mowa w ust. 2 i które chcą nadal stosować.

6. Państwa Członkowskie notyfikują również Radzie i Komisji wszelkie nowe umowy lub porozumienia, o których mowa w ust. 3, w ciągu trzech miesięcy od ich podpisania.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja ramowa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w [...], dnia [...] 2004 r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*